

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 marca 2019 r.

sprawy **E. F.**,

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego w E. z dnia 12 lipca 2018 roku, sygn. VI Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 31 stycznia 2018 r.,
sygn. II K (...),

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć oskarżyciela posiłkowego.**

UZASADNIENIE

E. F. została oskarżona o to, że w okresie od 9 do 23 marca 2015 r. w B. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kilkakrotnie nabyła od pracownika firmy I. materiały budowlane w postaci bloczków betonowych i pustaków o łącznej wartości 91.863,90 zł, wiedząc, że zostały one uzyskane za pomocą czynu zabronionego, działając w ten sposób na szkodę Z. D., tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt II K (...), uniewinnił oskarżoną od zarzucanego jej czynu.

Sąd Okręgowy w E. po rozpoznaniu apelacji prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, wyrokiem z dnia 12 lipca 2018 r., w sprawie o sygn. akt VI Ka (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B.

Od wyroku Sądu Okręgowego kasację na niekorzyść oskarżonej wniosł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, a w niej zarzucił naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., ponieważ wyrok został wydany z rażącym naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów, z rażącym naruszeniem zasady prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co miało bezpośredni wpływ na treść orzeczenia i doprowadziło do uniewinnienia oskarżonej od zarzutu popełnienia czynu paserstwa, mimo iż swoim zachowaniem zrealizowała ona wszystkie przesłanki przewidziane w art. 291 § 1 k.k.

W konkluzji kasacji skarżący wniosł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniosł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym, uzasadniającym oddalenie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Przede wszystkim zauważyć należy, że autor kasacji zdaje się nie do końca poprawnie postrzegać rolę nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest kasacja. W szczególności przypomnieć wypada, że kasacja jest środkiem zaskarżenia służącym kontroli poprawności postępowania odwoławczego i zasadniczo niedopuszczalne jest podnoszenie w kasacji uchybień, które miały miejsce w postępowaniu przed sądem I instancji. Skarga wniesiona w przedmiotowej sprawie tylko pozornie odnosi się do wad postępowania odwoławczego, przede wszystkim zaś zmierza do ponownego zakwestionowania prawidłowości dokonanych przez Sąd *meriti* – a przy tym w pełni zaakceptowanej w wyniku kontroli odwoławczej przez Sąd Okręgowy – ustaleń faktycznych. Postępowanie kasacyjne nie może stanowić powtórzenia postępowania odwoławczego i nie jest swego rodzaju „trzecią instancją”, która służyć ma kolejnemu weryfikowaniu poprawności postępowania Sądu I instancji. Tymczasem skarżący powiela w uzasadnieniu kasacji argumentację zawartą w treści apelacji, co nie pozostawia wątpliwości, że próbuje w niedopuszczalny sposób ponownie poddać kontroli stanowisko Sądu Rejonowego.

Jednocześnie zauważyć należy, że kontrola odwoławcza tych zarzutów

apelacyjnych była sprawowana przez Sąd Okręgowy poprawnie, zgodnie ze standardem kontroli odwoławczej z art. 433 § 2 i art. 457 § 3 k.p.k. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy wskazał powody, dla których zaakceptował wniosek Sądu Rejonowego, że oskarżona w czasie czynu nie wiedziała, że zakupione materiały budowlane były owocem przestępstwa oszustwa T. O. Trafnie wskazano, że za brakiem takiej świadomości po stronie oskarżonej świadczy jej zachowanie po ujawnieniu nieprawidłowości na fakturach dostarczonych jej przez T. O., mianowicie próba wyjaśnienia sprawy w kontakcie z pokrzywdzonym, zaś nie jest dostatecznym argumentem za odmiennym przyjęciem cena nabytych materiałów, która nie była rażąco niższa od stosowanych ówczesnie w obrocie.

Podsumowując, Sąd Okręgowy sprawując kontrolę instancyjną miał na względzie wszystkie podniesione w apelacji zarzuty dotyczące oceny dowodów przez Sąd Rejonowy, rozważył je wnikliwie na stronach 4-5 pisemnego uzasadnienia swego wyroku, popierając każdorazowo przekonującą argumentacją nawiązującą do konkretnych realiów sprawy. W ocenie Sąd Najwyższego kontrola odwoławcza Sądu Okręgowego jawi się jako sprawowana rzetelnie i wnikliwie, w pełnej zgodzie z zasadami wynikającymi z art. 433 § 2 i art. 457 § 3 k.p.k.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.